

F. t. l. vedr. retsplejeloven m.v.

ningens form og indhold og kan pålægge grupperepræsentanten at foretage underretningen, og grupprepræsentanten afholder foreløbig udgifterne ved underretningen, jf. nærmere bemærkningerne til § 254 e, stk. 9. Det bemærkes dog, at ved underretning efter § 254 g kan der være tale om underretning af gruppe-medlemmer, hvis identitet allerede er kendt. Underretning bør i disse tilfælde normalt ske ved individuel meddelelse til hvert gruppemedlem, eventuelt via en e-postadresse, som gruppemedlemmet har oplyst i forbindelse med tilmeldingen til gruppesøgsmålet.

Stk. 2 angår tilfælde, hvor et gruppesøgsmål hæves eller afvises, og giver mulighed for, at et gruppemedlem, der er omfattet af gruppesøgsmålet, kan indtræde som part for så vidt angår sit eget krav og videreføre sagen efter reglerne om individuelle søgsmål.

Reglen er begrundet i procesbesparende hensyn. Hvis et gruppesøgsmål hæves eller afvises, uden at kravene i sagen er retskraftigt afgjort, kan hvert gruppe-medlem under alle omstændigheder anlægge individuel retssag om sit eget krav. Hvis et sådant individuelt søgsmål anlægges hurtigt, vil der normalt ikke være forældelsesmæssige problemer, eftersom gruppesøgsmålet vil have afbrudt forældelse, og den forældelsesafbrydende virkning bevares, hvis der hurtigt efter gruppesøgsmålets bortfald tages (nye) retslige skridt til at forfølge kravet. Et sådant individuelt søgsmål vil imidlertid være et helt nyt søgsmål, hvor sagen processuelt starter helt forfra.

Det foreslås derfor, at et gruppemedlem ved skriftlig meddelelse til retten inden 4 uger efter, at gruppesøgsmålet er hævet eller afvist, skal kunne indtræde som part og – for så vidt angår sine egne krav – videreføre det hidtidige gruppesøgsmål som et individuelt søgsmål. Der er tale om en særlig lovbestemt processuel succession, hvor det indtrædende gruppemedlem overtager sagen i den stand, hvori den befandt sig, før den blev hævet eller afvist. Hvis forberedelsen er afsluttet, giver det forhold, at gruppemedlemmet er indtrådt som part, ikke videre adgang til at fremkomme med nye påstande, anbringender eller beviser end ellers, jf. retsplejelovens §§ 358 og 363 (som affattet fra den 1. januar 2007, jf. lov nr. 538 af 8. juni 2006).

Adgangen til at indtræde som part gælder, hvor gruppesøgsmålet hæves eller afvises, herunder hvor gruppesøgsmålet hæves eller afvises for visse gruppe-medlemmers vedkommende. Adgangen til at indtræde som part gælder endvidere, hvis retten i medfør af den foreslåede regel i § 254 e, stk. 4, 2. pkt., bestemmer, at et krav ikke skal være omfattet af gruppesøgsmålet. Efter omstændighederne vil rettens bestemmelse herom kunne være foranlediget af en anmodning

fra det pågældende gruppemedlem, som er fremsat netop med henblik på, at gruppemedlemmet i medfør af den foreslåede regel i § 254 g, stk. 2, kan videreføre sagen om sit eget krav efter reglerne om individuelle søgsmål.

Den foreslåede § 254 g angår gruppesøgsmål, hvor fristen for at tilmelde sig henholdsvis framelde sig gruppesøgsmålet er udløbet. Bestemmelsen angår således ikke tilfælde, hvor et muligt gruppesøgsmål afvises på grund af mangler ved stævningen, eller fordi betingelserne for at føre sagen som gruppesøgsmål ikke er opfyldt. Bestemmelsen omfatter heller ikke tilfælde, hvor et godkendt gruppesøgsmål hæves eller afvises forud for udløbet af fristen for at tilmelde sig eller framelde sig gruppesøgsmålet, f.eks. fordi en krævet sikkerhed efter § 254 e, stk. 2, ikke stilles.

Der henvises i øvrigt til pkt. 3.7 i lovforslagets almindelige bemærkninger.

Til § 254 h

Den foreslåede bestemmelse indeholder regler om forligsmæssig afslutning af sagen.

Grupperepræsentantens lovbestemte repræsentation af gruppe-medlemmerne giver ikke grupprepræsentanten kompetence til på egen hånd at indgå forlig om gruppe-medlemmernes krav, hverken indenretsligt eller udenretsligt.

Derimod foreslås det, at forlig, som grupprepræsentanten indgår om krav, der er omfattet af gruppesøgsmålet, opnår gyldighed, når forliget er godkendt af retten, jf. *1. pkt.* Om et krav er omfattet af gruppesøgsmålet, afhænger af rettens bestemmelse efter den foreslåede § 254 e, stk. 4.

At forliget opnår gyldighed, vil sige, at det opnår aftaleretlig gyldighed som en bindende aftale mellem de gruppe-medlemmer, der er omfattet af forliget, og modparten. Forliget opnår derimod ikke bindende virkning (retskraft) som en dom. Principielt kan der derfor – som ved andre indenretslige eller udenretslige forlig – fremsættes aftaleretlige ugyldighedsindsigelsers mod forliget.

Retten godkender forliget, medmindre der ved forliget sker usaglig forskelsbehandling af gruppe-medlemmer, eller forliget i øvrigt er åbenbart urimeligt, jf. *2. pkt.* Usaglig forskelsbehandling kan bestå dels i forskellig behandling af gruppe-medlemmer, der på de relevante punkter befinder sig i samme situation, dels i ens behandling af gruppe-medlemmer, der på relevante punkter ikke befinder sig i samme situation. Der er tale om en forholdsvis snæver censurbeføjelse for retten.